

5) Som nyt stk. 2 indføjes:

„Stk. 2. Ved årsomvurderinger, der finder sted i henhold til § 2, stk. 2, nr. 1, kan ejeren dog begære, at ejendomsværdien fra sidste forudgående vurdering af ejendommen ikke forhøjes med et større beløb end værdien af forbedringen.“

Til § 4.

6) Stk. 2 udgår.

Stk. 3 ændres til stk. 2, og der foretages følgende ændringer:

I 3. linie udgår ordene „jfr. stk. 2.“.

I 5. linie ændres ordene „efter § 57,“ til: „efter § 7 i lov nr. 265 af 27. maj 1950 om grundstigningsskyld,“.

I næstsidste linie ændres ordene „§ 56, stk. 3,“ til: „den nævnte lovs § 5, stk. 3,“.

7) Stk. 4 ændres til stk. 3, og i 2. linie udgår ordene „og 2“, og som nyt punktum indføjes: „Er på vurderingstidspunktet betingelserne for omvurdering i henhold til § 2, stk. 2, nr. 1, tilstede, finder reglen i § 3, stk. 2, tilsvarende anvendelse.“

Til § 5.

8) I stk. 1 ændres ordene „værditab, jfr. § 58“ til: „værditab i henhold til reglerne i § 9 i lov nr. 265 af 27. maj 1950 om grundstigningsskyld“.

9) Stk. 3 affattes således:

„Stk. 3. Forskellen mellem ejendomsværdien og grundværdien omfatter bygningsværdien m. v. og benævnes forskelsværdien.“

Til § 6.

10) Ordet „salgsværdien“ ændres til: „værdien i handel og vandel“.

når vurderingerne først afholdes pr. 1. oktober, foreslås vurderingsterminen fremrykket til 1. september.

Ændringsforslaget er motiveret ved ønsket om, at ejeren ved en omvurdering, der finder sted efter f. eks. sket tilbygning, skal kunne undgå forhøjelse af ejendomsværdien for den oprindelige ejendom, hvis han ikke af hensyn til belåning eller af andre grunde er interesseret heri.

De her stillede ændringsforslag, der er af teknisk karakter, er nødvendiggjort af, at lovforslagets afsnit II B om grundstigningsskyld foreslås udtaget af lovforslaget.

Der henvises til begrundelsen for ændringsforslag nr. 5.

Der henvises til begrundelsen for ændringsforslag nr. 6.

Ændringsforslaget tilsigter en tydeliggørelse af begrebet „forskelsværdien“.

Ændringsforslaget er motiveret af ønsket om at bevare den i § 1, stk. 2, i ejendoms-skyldsloven af 1922 indeholdte vurderingsnorm „værdien i handel og vandel“.

Ændringen indebærer ikke nogen realitetsændring. Der skal fortsat vurderes på grundlag af den pris, der må antages at kunne opnås ved salg til en fornuftig køber.